अपरं च । षड्दोषाः पुरुषेणेह हातव्या भूतिमिच्छता ।
निद्रा तन्द्रा भयं क्रोध आलस्यं दीर्घसूत्रता ॥ २९ ॥
इदानीमप्येवं क्रियतां । सर्व्वैरेकचित्तीभूय जालमादाय उड्डीयतां ।
यतः । अल्पानामपि वस्तूनां संहतिः कार्यसाधिका ।
5 तृणैर्गुणत्वमापन्नैर्बध्यन्तेऽपि हि दन्तिनः ॥ ३० ॥
संहतिः श्रेयसी पुंसां स्वकुलैरल्पकैरपि ।
तुषेणापि परित्यक्ता न प्ररोहन्ति तण्डुलाः ॥ ३१ ॥
इति संचिन्त्य पक्षिणः सर्व्वे जालमादायोत्पतिताः । अनन्तरं स व्याधः सुदूराज्जालापहारकांस्तान् अवलोक्य पश्चाद्धावन्नचिन्तयत् ।
10 संहतास्तु हरन्तीमे मम जालं विहंगमाः ।
यदा तु निपतिष्यन्ति वशमेष्यन्ति मे तदा ॥ ३२ ॥
ततस्तेषु चक्षुर्विषयातिक्रान्तेषु पक्षिषु व्याधो निवृत्तः । अथ लुब्धकं व्यावृत्तं दृष्ट्वा कपोता ऊचुः । किमिदानीमुचितं । चित्रग्रीव उवाच ।
माता मित्रं पिता चेति स्वभावात् त्रितयं हितं ।
15 कार्यकारणतश्चान्ये भवन्ति हितबुद्धयः ॥ ३३ ॥
तदस्मन्मित्रं हिरण्यको नाम मूषिकराजो गण्डकीतीरे चित्रवने निवसति । सोऽस्माकं पाशांश्छेत्स्यति । इत्यालोच्य सर्वे हिरण्यकविवरसमीपं गताः । हिरण्यकश्च तत्र सर्वदापायशङ्कया शतद्वारं विवरं कृत्वा निवसति । ततो हिरण्यकः कपोतावपातभयाच्चकितस्तूष्णीं स्थितः । चित्रग्रीवो
20 ऽवदत् । सखे हिरण्यक किमस्मान् न संभाषसे । ततो हिरण्यकस्तद्वचनं प्रत्यभिज्ञाय ससंभ्रमं बहिर्निःसृत्याब्रवीत् । आः पुण्यवान् अस्मि प्रियसुहृन्मे चित्रग्रीवः समायातः । पाशबद्धांश्च तान् अवलोक्य सविस्मयं क्षणं स्थित्वो-